

heben, saafremt der ikke bliver givet dem det Antal Bagposter, som de have forlangt.

Dinesen: Jeg vil oplyse den høitærede Minister om, at jeg ikke har set dobbelt paa min Vandring gjennem Kastellet. Jeg sagde før, at jeg i Kastellet og paa Veiene deromkring saa 10 à 11 Bagposter. Der var 10, da jeg gik der sidst, jeg er kun gaaet derigjennem een Gang i Aar.

Ansfær: Et Par ærede Medlemmer af Flertallet ytrede igaar deres Beklagelse over, at Mindretallet modtog de Indrømmelser. Flertallet gjorde, og at det, naar Flertallet ikke længere havde Lykt til at fastholde dem, dog ikke vilde opgive dem. Dette var virkelig at tale om Strikke i hængt Mand's Hus; thi er der nogen Bebreidelse, man kan gjøre Flertallet, er det den, at det modtager alle de Indrømmelser, som den ene Regjering efter den anden, for dog en Gang at komme til et Resultat, har troet at kunne gaa ind paa; men Korrektivet for disse Indrømmelser, Betingelserne, hvorpaa de ere gjorte, lader det ærede Flertal ganske rolig ligge. Paa den Maade kan man ikke forhandle med en Regjering, og paa den Maade bliver i det Hele taget al Forhandling til en Umulighed. Dette gjælder saaledes i høieste Grad om det Spørgsmaal, der nu for Diebliffet dannet Hovedpunktet i Forhandlingerne, nemlig Spørgsmaalet om Uddannelsen. Man har holdt sig til de 5 Maaneders Uddannelse, hvorpaa den forrige Krigsminister ifjor, for at indbefomme et Ønske her, troede at kunne gaa ind; man har i Aar ganske rigtig sagt, at vi, da vi have denne Ministers Ord derfor, maa kunne gjøre det; men hvad forlangte Ministeren som Betingelse for denne, som jeg allerede ifjor tillod mig at sige, temmelig farlige Indrømmelse? Han forlangte en alvorlig Vinterjeneste, en større Styrke af Befalingsmand og forskjellige andre Ting; men deraf ser man ikke Noget her. Vinterjenesten er fuldkommen strøgen, og Forsøgelsen af Befalingsmændenes Antal kan man selvfølgelig ikke gaa ind paa. Det er i det Hele taget ret mærkeligt at se, at det, hvorom Alt dreier sig ved Flertallets Betragtning af Forsvarsagen, og navnlig med Hensyn til Organisationen af det levende Forsvar, er at gjøre Tjenesten ved Forsvarsvæsenet saa lidet byrdefuld for Befolkningen som mulig. Selvfølgelig maa Alle have for Die at gjøre Tjenesten saa lidet byrdefuld for Befolkningen som mulig, men det, man først og fremmest maa have for Die, er dog, at ordne Tjenesten ved Forsvarsvæsenet saaledes, at den bliver forsvarlig for dets Interesser. Jeg paa- staar imidlertid, at den efter det Forslag, som i Aar foreligger fra Udvalgets Flertal, hverken er forsvarlig for Forsvarsvæsenets Bedkommende eller for det Mandstabs Bedkommende, som bliver ud-

dannet efter denne Ordning. Ærede Medlemmer maa lægge Mærke til, at Forslaget gaar ud paa, at der efter en 2 Maaneders foreløbig Skole skal udtages $\frac{1}{6}$ af Personalet til Befalingsmands- elever, og at denne Sjettedel fortløbende med deres Uddannelse som Menige tillige skal have en foreløbig Uddannelse som Befalingsmands- elever. Derefter skulle de tilligemed det øvrige Mandstabs deltage i de større Samlinger og Øvelser, hvortil der skal indkalbes Mandstabs fra det foregaaende Aar, og endelig skulle de, der ikke skulle uddannes videre som Korporal- eller Sekondlieutenantslevere, efter 6 Maaneders Forløb hjempermitteres med det øvrige Mandstabs, for ikke mere at komme ind uden i Forening med deres Aargang. Hvad tro de Herrer, det vil blive for Fjere for Patrouiller og Troups, som man saaledes vil faae? Tro de Herrer virkelig, at det er en Uddannelse, som giver Fjere, til hvilke Mandstabet, naar Kuglerne pibe om Ørene, kan have Tillid, og tro de Herrer, at disse Personer ville have den fornødne Selvtillid til at føre det Mandstabs, som betros til deres Førelse? Jeg er overbevist om, at hverken vil Mandstabet have Tillid til dem eller de ville have den tilstrækkelige Tillid til sig selv til at kunne føre Mandstabet. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns tredje Bagkreds (Zvermoes) om det overordentlig Betænkkelige, der er i, efter en saa svag Uddannelse, som en 4 Maaneders Rekrutuddannelse kan være, og efter en Uddannelse, der notabene falder paa en Tid af Aaret, da det efter Landbrugsforholdene her i Landet vil være umuligt at føre Mandstabet ud i Marken for at give det den fornødne Uddannelse i Felttjeneste, at føre det ind i de større Øvelser; det er efter mine Tanker at nedbyrde, hvad man har opbygget i de 4 foregaaende Maaneder. Jeg er ogsaa enig med det nævnte ærede Medlem i, at den Enteltmandsuddannelse, man vil faae i den paafølgende Oktober Maaned, ikke vil blive af Betydning; thi enhver Mand, der har tjent, vil vistnok give mig Ret i, at, naar de større Øvelser ere til Ende, og ogsaa Interessen forbi. Trods den største Iherdighed fra Befalingsmændenes Side, er Dusten da borte for Mandstabet, Interessen er svækket og det Hele kommer til at løse af. — Der er baade i og udenfor denne Sal talt meget om Leirøvelserne, og det er ligeledes idag udtalt her, at man ved en fortsat Benyttelse af det samme Terrain, vil komme dertil, at det vil blive saa bekendt, at det vil være vanskeligt at faae noget Nyt ud deraf. Dette er desværre delvis sandt, men ikke i den Udstrækning, som man har anført. Det er sandt for de Øverstkommanderendes Bedkommende, det er sandt for Brigadeschefernes Bedkommende og det er i mindre Grad sandt for Bataillonschefernes Bedkommende men det er vist, at et Terrain af en Udstrækning, som dette indeholder saa mange Fægtningsmotive for